

листопада, 1572 року. Десь коло девятої чи десятої години рано, він конче захтів встати і з півгодини сидів на своїм кріслі. О п'ятій пополудне він казав своїй жінці прочитати 17-тий розділ від св. Івана. "в котрім він вперше кипув котвицю». Приблизно пів до десятої відбулась хатня молитва і він з радістю взяв участь в ній про що висловився в їм присутнім. Десь коло одинайцятій з него вийшов »довге зігханє і плач«, і з викликом "тепер вона прийшла", він розпочав послїдню боротьбу. Коли його запитали, чи він себе відчуває спокійним, на знак Нокс підняв свою руку і очевидячки без болю, спокійно вмер.

В середу, 26-го, він був похований на цвинтару, що тоді був на полудне від Церкви Сьв. Джайлс; уся мійська старшина була присутня на похороні. Регент Мортон, стоячи біля ями промовив отсі добре знані слова! "Тут лежить той, що ніколи нікому не піддашчував ся і не бояв ся жадної плоти". Нокс дожив до тієї хвилі, що побачив свою роботу довершеною, бо власне в день його смерті князь з Мортону був проголошений регентом і се значило, що протестантизм занавував в Шкоції.

З сего опису Ноксового життя і праці, мусимо зробити висновок, що мало жило на світі таких людей, як Нокс, що з такою посвятою віддали себе запро добро своїх приятелїв. Від тієї хвилі, як Нокс переконав ся, що має сповнити післаництво, ніщо не могло відвер-